



AGENDA TERITORIALA A UNIUNII EUROPENE

**Reuniunea Informala a Ministrilor Europeni
Responsabili cu Dezvoltarea Urbana si
Coeziunea Teritoriala
Leipzig, 24-25 mai 2007**

Agenda teritorială a Uniunii Europene

Spre o Europă mai competitivă și durabilă a regiunilor diverse

Acceptată cu ocazia Reuniunii ministeriale informale
privind dezvoltarea urbană și coeziunea teritorială
de la Leipzig, 24-25 mai 2007

I. Viitoarea misiune: consolidarea coeziunii teritoriale

(1) Uniunea Europeană privește cu încredere la progresele realizate în domeniile economic, social și ecologic. Împreună, statele membre operează o economie combinată care reprezintă aproximativ o treime din Produsul Intern Brut mondial. Ceea ce caracterizează dimensiunea teritorială a Uniunii este puterea sa economică și un teritoriu de peste 4 milioane km², precum și o populație de 490 milioane de locuitori.

(2) Noi, ca miniștri responsabili cu planificarea și dezvoltarea urbană, prezentăm Agenda teritorială ca pe un cadru politic orientat spre acțiune în vederea viitoarei noastre cooperări, elaborat împreună cu Comisia Europeană. Prin Agenda teritorială contribuim la creșterea economică durabilă și la crearea de locuri de muncă, precum și la dezvoltarea socială și ecologică în toate regiunile UE. Sprijinim astfel atât Strategia Lisabona cât și pe cea a Consiliului European de la Göteborg, care sunt strategii complementare.

(3) Prin intermediul Agendei teritoriale dorim să promovăm o dezvoltare teritorială policentrică a UE, pentru a folosi mai bine resursele disponibile în regiunile europene. Un aspect important este integrarea teritorială a zonelor locuite. Pe această cale, vom contribui la construcția unei Europe durabile din punct de vedere cultural, social, ecologic și economic. Este deosebit de important să integrăm mai bine noile noastre state membre în această politică de dezvoltare policentrică a așezărilor umane. Prin Agenda teritorială vom contribui - în sensul solidarității teritoriale - la asigurarea unor condiții de locuit mai bune și a calității vieții cu șanse egale, orientate spre potențialul local și regional, indiferent de locul în care trăiesc oamenii - fie în zona din centrul Europei, fie la periferie. (4) Considerăm că viitoarea misiune „Coeziunea teritorială” este un proces de cooperare permanent, care implică diferiți actori și factori interesați în dezvoltarea teritorială la nivel politic, administrativ și tehnic. Această cooperare este caracterizată de istoria, cultura și relațiile instituționale din fiecare stat membru. Politicile de coeziune a Uniunii Europene ar trebui să poată răspunde mai eficient, decât au făcut-o până acum, necesităților și caracteristicilor teritoriale, ca și provocărilor și oportunităților geografice specifice ale regiunilor și orașelor. Acesta este motivul pentru care susținem necesitatea ca dimensiunea teritorială să joace un rol mai marcant în viitoarele politici de coeziune, în scopul promovării bunăstării economice și sociale.

(5) Coeziunea teritorială poate fi realizată numai printr-un dialog continuu și intens între toți factorii interesați în dezvoltarea teritorială. Acest proces de cooperare este ceea ce noi numim guvernanta teritorială. Sectorul privat (în special întreprinderile locale și regionale), comunitatea științifică, sectorul public (în special autoritățile locale și regionale), organizațiile neguvernamentale și diferite alte sectoare trebuie să acționeze împreună pentru a utiliza cât mai bine principalele investiții din regiunile europene și să contribuie la abordarea schimbărilor climatice.

(6) Agenda teritorială prezintă rodul cooperării noastre. La Reuniunea ministerială informală desfășurată la Rotterdam (2004), am căzut de acord asupra unor politici de dezvoltare teritorială, pentru a evalua mai bine perspectivele UE. Și la Luxemburg (2005) am acceptat prioritățile teritoriale ca bază a viitoarelor noastre activități comune și redactarea unui raport de expertiză privind „Statele teritoriale și perspectivele Uniunii Europene”, care să stea la baza Agendei teritoriale. Elaborarea Agendei teritoriale de către noi este sprijinită de un dialog între factorii interesați din întreaga Europă, care se desfășoară începând din vara anului 2006. Pe baza articolelor 2, 6, 16 și 158 cuprinse în Tratatul CE, coeziunea teritorială a fost considerată cea treia dimensiune a politicilor de coeziune. Aceasta a fost preluată, de exemplu, în cel de-al treilea și, de asemenea, în cel de-al patrulea raport privind coeziunea, precum și în Orientările strategice pentru coeziune adoptate în 2006. Ne afirmăm angajamentul de a colabora chiar și mai strâns între noi și cu instituțiile UE pentru urmărirea acestui obiectiv - independent de discuția actuală despre procesul de reformă în UE (Tratatul constituțional al UE).

II. Noi provocări: consolidarea identității regionale, mai buna utilizare a diversității teritoriale

(7) Astăzi suntem confrunțați cu provocări teritoriale majore. Printre acestea se numără:

- efectele diversificate la nivel regional ale schimbărilor de climă pe teritoriul UE și al vecinilor săi, în special având în vedere dezvoltarea durabilă;
- creșterea prețurilor la energie, ineficiența energetică și diverse oportunități teritoriale pentru noi forme de furnizare a energiei;
- accelerarea integrării regiunilor, inclusiv a zonelor transfrontaliere, în competiția economică globală și, în același timp, creșterea interdependenței dintre statele și regiunile lumii;
- efectele extinderii UE asupra coeziunii economice, sociale și teritoriale, în special în ceea ce privește integrarea Europei de Est și a noilor state membre, în raport cu infrastructura de transport și energie;
- supraexploatarea resurselor ecologice și culturale și pierderea biodiversității, în special prin urbanizare accentuată, în timp ce zonele îndepărtate se confruntă cu depopularea;
- efectele teritoriale ale schimbărilor demografice (în special îmbătrânirea), ale migrației spre și dinspre Uniunea Europeană și ale migrației interne asupra pieței muncii, a furnizării de servicii publice de interes general și asupra pieței locuințelor, a dezvoltării structurii așezărilor umane și a modului în care oamenii locuiesc împreună în orașele și regiunile comunitare.

(8) Date fiind aceste provocări, avem convingerea fermă că această coeziune teritorială a Uniunii Europene reprezintă o premisă a realizării creșterii economice durabile și a aplicării coeziunii economice și sociale - un model social european. În acest context, considerăm că a crea în toate regiunile premisele asigurării unor șanse egale pentru cetățenii acestora și ale dezvoltării perspectivelor pentru întreprinderi reprezintă o misiune esențială și un act de solidaritate. Suntem de acord că identitatea și potențialul regional, necesitățile și caracteristicile diverse ale regiunilor, orașelor și satelor din Europa sunt puse în valoare prin politici de coeziune teritorială și prin alte politici de dezvoltare regională.

(9) Prin Agenda teritorială contribuim, de asemenea, la consolidarea competitivității globale și a durabilității tuturor regiunilor europene. Acest lucru este în conformitate cu Strategia Lisabona revizuită, acceptată de statele membre în 2005. Trebuie identificate și mobilizate diversele capacități teritoriale de creștere economică durabilă și crearea de locuri de muncă în Uniunea Europeană. Fiecare regiune și fiecare oraș poate, prin angajamentul său, să contribuie la economisirea energiei și furnizarea descentralizată a acesteia, precum și la diminuarea efectelor schimbărilor climatice, de exemplu sprijinind o dezvoltare edilitară în care emisiile de noxe să fie reduse sau nule, prin aducerea în stadiu de exploatare a noi surse potențiale de energie regenerabilă și promovarea eficienței energetice, în special în cazul clădirilor. Este necesar să crească reziliența orașelor și regiunilor Uniunii în contextul schimbărilor climatice. Acestea ar trebui să fie implicate îndeaproape în procesele de guvernare care urmăresc aplicarea Strategiei Lisabona și în programele naționale de reformă.

(10) Dorim să subliniem influența teritorială crescândă a politicilor comunitare. De acest lucru ar trebui să se țină seama, pe de-o parte, în sensul că elaborarea politicilor la nivel comunitar ar trebui să ia în considerare în mai mare măsură potențialul național, regional și local, precum și argumentele factorilor interesați, însușindu-și o abordare strategică integrată a dezvoltării teritoriale. Pe de altă parte, strategiile de dezvoltare individuale ale orașelor și regiunilor ar trebui, în mod explicit, să țină seama în mai mare măsură de contextul național propriu și de cel european. Este important ca preocupările naționale, regionale și locale să se împletească strâns cu politicile UE. Aceasta se aplică în special politicilor privind dezvoltarea rurală, mediul și transporturile, precum și politicilor de coeziune ale UE.

(11) Carta de la Leipzig privind orașele europene durabile vine în completarea preocupărilor exprimate în Agenda teritorială, deoarece face din politica de dezvoltare urbană integrată o misiune cu dimensiuni europene. Prin urmare, politica de dezvoltare urbană integrată și politicile de coeziune teritorială aduc contribuții complementare la punerea în practică a scopurilor dezvoltării durabile.

III. Priorități teritoriale ale dezvoltării Uniunii Europene

(12) Agenda teritorială pornește de la cele trei obiective principale ale Schemei de Dezvoltare a Spațiului Comunitar (ESDP), care rămân valabile, și anume:

- dezvoltarea unui sistem urban policentric și echilibrat și un nou parteneriat urban-rural;
- asigurarea egalității în accesul la infrastructură și cunoaștere;
- dezvoltarea durabilă, managementul prudent și protejarea naturii și a moștenirii culturale.

De asemenea, pornește de la Principiile directe pentru dezvoltare teritorială durabilă a continentului european CEMAT, confirmate de Comitetul de miniștri al Consiliului Europei. Pe baza acestor principii dorim, de asemenea, să intensificăm dialogul cu țările din vecinătatea Uniunii Europene.

(13) În contextul politicii noastre de coeziune teritorială, ne angajăm să susținem următoarele priorități ale dezvoltării teritoriale în UE:

1. Urmărim consolidarea dezvoltării policentrice și a inovării prin crearea unor rețele de regiuni urbane și orașe

(14) Regiunile urbane și orașele de diferite dimensiuni sunt cele mai apte să își valorifice atuurile în contextul unei cooperări la scară europeană cu întreprinderile și factorii interesați din sfera socială și politică. Dacă acestea reușesc în punerea în practică a rețelelor într-un teritoriu european policentric într-un mod inovativ, vor crea condiții care să le permită să beneficieze de concurența globală în dezvoltarea lor.

(15) Orașele care funcționează ca centre regionale ar trebui să coopereze, ca elemente ale modelului policentric, pentru a oferi o parte din propria valoare adăugată altor orașe, din zone rurale și periferice, precum și din zone cu provocări și necesități geografice specifice (de exemplu zone cu structuri slabe din insule, zone costiere și montane). Pentru a facilita acest proces, este necesar să fie extinse și modernizate permanent rețelele de infrastructură din cadrul și între regiunile Europei. Prin urmare, sprijinim cooperarea europeană între regiunile urbane, precum și între orașele mici și medii din interiorul frontierelor și, de asemenea, dincolo de frontierele externe ale UE.

2. Avem nevoie de noi forme de parteneriat și guvernare teritorială între zonele rurale și cele urbane

(16) O Europă competitivă și durabilă cuprinde, într-o mare varietate și cu interdependențe diverse, regiuni urbane de diferite dimensiuni și zone rurale. Regiunile urbane sunt înconjurată de centre urbane și zone caracterizate ca rurale; zonele rurale situate față de regiunile urbane la o distanță care nu permite naveta zilnică sunt înconjurată de centre regionale și orașe mici și medii. Autoritățile respective ar trebui, ca parteneri interdependenți, să-și identifice atuurile, să elaboreze strategii de dezvoltare comune la nivel regional și subregional și astfel să pregătească împreună regiunile și subregiunile pentru a deveni atractive și să facă posibile deciziile de investiții atât ale sectorului privat, cât și ale celui public. Acesta este ceea ce noi numim parteneriat urban-rural.

(17) Deciziile de investiții cu orientare regională ar trebui pregătite în comun de factorii interesați din sectorul public și cel privat. În acest context, este necesar, de exemplu, ca autorități locale de dimensiuni diferite să formeze asociații voluntare pentru a elabora împreună strategiile de marketing și de abordare a problemelor comune. Pe fundalul schimbărilor demografice, autoritățile care se confruntă cu pierderi de populație tânără trebuie să coopereze strâns, pentru a avea posibilitatea să păstreze servicii și infrastructuri atractive. Această cooperare implică o nouă dimensiune politică.

Pentru consolidare ar putea fi necesare noi forme de organizare a guvernancei teritoriale în regiunile europene. În general, dorim să creăm oportunități pentru potențialul economic inovativ, dezvoltare, valorificarea experiențelor din parteneriatele de succes și cooperare politică într-un context regional funcțional, care să cuprindă și zonele transfrontaliere. Prin urmare, sprijinim concurența pozitivă între orașe și regiuni.

3. Dorim să promovăm grupurile de activități (clusterelor) regionale de concurență și inovare în Europa

(18) Zonele de creștere economică ar trebui extinse dincolo de principala zonă economică a UE printr-o politică de cooperare și colaborare în rețea. O cale de a combina atuurile poate fi crearea unor grupuri de activități (clusterelor) adecvate și inovatoare în care comunitatea de afaceri, comunitatea științifică și administrația să lucreze împreună. Aceasta se aplică atât între frontierele interne, cât și la frontierele externe.

(19) Regiunile urbane de diferite dimensiuni, orașele mici și medii precum și zonele rurale sunt încurajate să coopereze cu alte administrații, chiar din alte țări, pentru a-și consolida identitatea internațională și specializarea, ca mod de a deveni mai atractive pentru investiții. Este rațional să ne concentrăm asupra centrelor de inovare existente.

4. Sprijinim consolidarea și extinderea rețelelor transeuropene

(20) Mobilitatea și accesibilitatea sunt premise-cheie ale dezvoltării economice în toate regiunile UE. Pentru satisfacerea cerințelor de mobilitate într-un teritoriu european policentric, inclusiv țările învecinate Uniunii, și consolidarea unui mediu urban este important să se asigure o dezvoltare integrată și durabilă a sistemelor de transport multimodale. Avem nevoie de rețele puternice atât pentru pasageri cât și pentru mărfuri, feroviare, rutiere și aeriene (inclusiv rețele de aeroporturi regionale viabile), căi eficiente de navigație interioară, costieră și maritimă, de rețele secundare care să facă legătura cu respectivele hinterlanduri, precum și de o gestionare transfrontalieră a transporturilor. Sprijinim eliminarea barierelor din calea transportului feroviar și rutier transfrontalier și, în special, sprijinim soluțiile telematice în sprijinul operării părților supraaglomerate ale rețelelor de transport.

(21) Sprijinim accesul nestânjenit și echitabil din punct de vedere social la tehnologiile informației și comunicațiilor în toate regiunile, eliminarea barierelor pe baze teritoriale la accesibilitate, în special în zonele rurale și periferice, și crearea condițiilor pentru activități descentralizate și furnizarea adecvată a serviciilor de interes general, inclusiv îngrijirea sănătății și educație. Pentru asigurarea infrastructurii necesare, cum ar fi realizarea acoperirii generale pentru conexiunile în bandă lată, dată fiind cererea existentă, recomandăm includerea infrastructurii de tipul cablurilor de bandă lată în noile programe de transport și comunicații.

(22) Date fiind cererea mărită de energie în contextul unor rezerve limitate ale surselor neregenerabile, creșterea dependenței Uniunii Europene de energie importată, precum și provocarea reprezentată de schimbările climatice, ar trebui să continuăm să explorăm și să creăm oportunități de producere descentralizată, eficientă, sigură și ecologică a energiei regenerabile, care este încă subutilizată. Pentru a valorifica mai bine potențialul regional în acest domeniu, care poate genera oportunități în special în zonele rurale, recomandăm consolidarea pe mai departe a rețelelor și armonizarea condițiilor din sectorul energetic.

5. Promovăm gestionarea transeuropeană a riscului, inclusiv în cazul impactului schimbărilor climatice

(23) Ar trebui elaborate abordări și strategii comune, transregionale și integrate, pentru a înfrunța pericolele naturale, a reduce și a diminua efectele emisiilor de gaze de seră și a ne adapta la schimbările climatice. Este necesară în continuare o activitate de dezvoltare și intensificare a politicilor de coeziune teritorială, în special în privința consecințelor strategiilor de adaptare diferențiate pe baze teritoriale.

(24) Pentru a îmbunătăți eficiența activității de gestionare a riscului și a orienta în mod adecvat evoluția strategiilor transeuropene și transfrontaliere integrate (de exemplu protecția împotriva inundațiilor, prevenirea secetei și a deșertificării, managementul integrat al zonelor costiere și muntoase, managementul pericolelor tehnologice, îmbunătățirea previziunilor), acestea din urmă ar trebui adoptate în colaborare cu țările învecinate și ar trebui elaborate noi forme de gestionare a riscurilor, în special în zone cu pericole multiple, cum sunt zonele costiere, țărmurile lacurilor, bazinele maritime și ale râurilor și zonele muntoase.

6. Solicităm consolidarea structurilor ecologice și a resurselor culturale, ca valoare adăugată pentru dezvoltarea economică

(25) Valorile de neînlocuit ale structurilor ecologice și ale moștenirii culturale și naturale europene, în special peisajele culturale, calitatea proiectelor și proceselor de creație arhitecturală și mediul construit ar trebui să constituie, pe fundalul potențialului și circumstanțelor regionale individuale, fundamentul unei dezvoltări orientate spre ecologie și cultură, care să ofere perspective protejând în același timp diferitele identități culturale, în special în regiunile rămase în urmă sau care suferă transformări structurale. Intervențiile transnaționale coordonate și managementul acestora ar trebui să promoveze traseele și rețelele culturale, precum și alte proiecte teritoriale cu semnificație naturală și culturală.

(26) Pledăm pentru dezvoltarea în continuare a unor rețele de zone naturale valoroase și de peisaje culturale, pentru a crea o structură verde transeuropeană, integrată și durabilă, cu coridoare corespunzătoare de legătură între siturile protejate și alte zone de importanță europeană și națională.

(27) Politicile de dezvoltare teritorială integrată ar trebui de asemenea consolidate în zonele vulnerabile din punct de vedere ecologic sau cultural din Uniunea Europeană, pentru a răspunde provocării principale, aceea de a reconcilia dezvoltarea economică cu durabilitatea ecologică, socială și culturală.

IV. Punerea în aplicare a Agendei teritoriale

(28) Pentru a încorpora mai bine cele șase priorități în dezbaterile politice și procesele decizionale, considerăm că sunt importante următoarele acțiuni și le recomandăm spre punere în aplicare între 2007 și 2011. Ne angajăm să întreprindem următoarele acțiuni:

1. Acțiuni ale instituțiilor europene

(29) Salutăm Comunicarea Comisiei Europene „Contribuția orașelor la creștere economică și creare de locuri de muncă în regiuni” și solicităm Comisie Europene să pregătească o monitorizare din perspectiva Agendei teritoriale.

(30) Solicităm Comisiei Europene să continue să includă trimiteri explicite la dimensiunea teritorială a UE în viitoarele rapoarte privind coeziunea economică și socială, pentru a impulsiona orașele și regiunile să își pună strategiile de dezvoltare în contextul european. Acest lucru ar ajuta la realizarea principiului subsidiarității.

(31) Solicităm Comitetului pentru dezvoltare regională al Parlamentului European, Comitetului pentru coeziune teritorială al Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European să sprijine și să aplice prioritățile Agendei teritoriale în activitățile lor, conferind astfel orașelor și regiunilor un rol mai marcant în punerea în aplicare a politicilor Uniunii.

2. Acțiuni în vederea unei strânse cooperări între Comisia Europeană și statele membre UE

(32) Recomandăm un dialog continuu și de profunzime între statele membre UE (inclusiv autoritățile locale și regionale) și Comisia Europeană cu privire la subiecte strategice de dezvoltare teritorială. Oportunitățile oferite de comitetele existente (în special Comitetul de experți „Coeziunea teritorială și problemele de urbanism” care a fost înființat de Comitetul de coordonare a fondurilor (COCOF)) ar trebui folosite eficient în acest scop.

(33) Solicităm Comisiei Europene și altor instituții europene să inițieze un dialog cu statele membre, pe baza principiului subsidiarității, pentru a discuta modul în care pot fi evaluate și luate în considerare efectele legislației europene privind dezvoltarea și planificarea teritorială și urbană durabilă, precum și posibilitățile de îmbunătățire a coordonării politicilor și inițiativelor UE care se referă la domenii de politică teritorială. Această evaluare și coordonare ar putea avea loc în cadrul instituțiilor și procedurilor existente.

(34) Recomandăm ca Programul ESPON 2013, în strânsă colaborare cu Comisia Europeană, să întreprindă o analiză mai detaliată a efectelor politicilor UE de coeziune teritorială, să evidențieze relațiile cauză-efect și să elaboreze indicatori operativi în vederea unei raportări periodice a problemelor de natură teritorială. În acest context, este important ca programele ESPON și URBACT și Audit urban să coopereze strâns.

(35) Considerăm că în colaborarea, inclusiv cu țările învecinate Uniunii, în contextul programelor UE pentru cooperare teritorială europeană (obiectivul 3) sunt necesare instrumente de finanțare noi și orientate spre viitor, care să ofere oportunități de consolidare a rețelelor europene de orașe și regiuni și să sprijine noi coridoare de dezvoltare europene, orientate spre inovare. Solicităm Comisiei Europene să ne sprijine în dezvoltarea cooperării interregionale, transfrontaliere și transnaționale ca instrument eficient de promovare a coeziunii teritoriale.

3. Acțiuni de consolidare a coeziunii teritoriale în statele membre UE

(36) Ne angajăm ca, în limita competențelor noastre, să integrăm prioritățile politice ale Agendei teritoriale, precum și aspectele teritoriale ale Orientărilor strategice comunitare privind politicile de coeziune 2007-2013 în politicile de dezvoltare naționale, regionale și locale. Având în vedere concluziile Seminarului privind guvernanta strategiilor teritoriale, desfășurat sub Președinția austriacă a UE în iunie 2006 la Baden, recomandăm integrarea dimensiunii teritoriale în procesele strategice care stau la baza politicilor de coeziune la nivel comunitar și național.

(37) Vom veghea, în condițiile organizării instituționale naționale din țările noastre, la transparența proceselor decizionale în care ne angajăm, împreună cu factori interesați din domeniul public și cel privat, precum și cu organizații neguvernamentale, în vederea elaborării de politici teritoriale pertinente, priorități teritoriale și acțiuni de punere în aplicare a acestora.

4. Activități comune ale miniștrilor

(38) Pentru punerea în aplicare a Agendei teritorială, acceptăm păstrarea structurilor informale de cooperare între ministerele noastre, inclusiv președințiile respective ale UE, și cu Parlamentul European, Comisia Europeană, Comitetul Regiunilor, Comitetul Economic și Social European și Banca Europeană de Investiții. Acest lucru necesită funcționarea adecvată a Grupului Președințiilor, dotat cu resurse de secretariat corespunzătoare și sprijinit de servicii de experți, chiar și din alte state membre.

(39) Acceptăm să acționăm împreună pentru a continua și a consolida cooperarea între noi și cu Comisia Europeană printr-o rețea de puncte de contact legate de coeziunea teritorială. Dorim ca grupul de lucru deschis „Agenda teritorială”, format din state membre UE și Comisia Europeană, să-și continue activitatea din etapa curentă de punere în aplicare a Agendei.

(40) Ca prim pas în activitățile noastre comune și ca o continuare a Consiliului European de primăvară din 2007, ne angajăm, în limita competențelor noastre, să contribuim la o politică integrată și durabilă în materie de climă și energie în Uniunea Europeană.

(41) Viitoarele noastre activități comune se vor concentra asupra facilitării unei dezbateri la nivel comunitar privind dosarele-cheie din punct de vedere teritorial. Următoarele sunt printre cele mai importante:

- dezbateră privind procesul Lisabona post 2010;
- analiza intermediară a politicilor de coeziune, din 2010;
- analiza intermediară a politicii UE de dezvoltare rurală, din 2010;
- reformularea strategiei UE de dezvoltare durabilă (SDS), din 2011;
- dezbateră actuală privind modul de punere în aplicare a recomandărilor Cărții verzi privind politicile maritime;
- dezbateră actuală privind al șaptelea program de acțiune în domeniul mediului al UE;
- dezbateră privind politica transporturilor post 2010;
- dezbateră actuală privind politicile de cercetare și inovare;
- dezbateră actuală privind politicile de vecinătate.

(42) Solicităm viitoarelor președinții ale UE și tuturor statelor membre, instituțiilor europene, inclusiv Comisiei Europene și Băncii Europene de Investiții, precum și altor factori interesați să pună în aplicare acțiunile stabilite în prezenta Agendă teritorială. Salutăm inițiativa Președinției portugheze a UE de a facilita aplicarea Agendei teritoriale prin elaborarea primului plan de acțiune, precum și voința Președinției slovene a UE de a iniția această aplicare prin activitățile sale.

(43) Solicităm Președinției slovene a UE să țină seama de Agenda teritorială la pregătirea Consiliului European de primăvară din 2008, în vederea obținerii unei recunoașteri oficiale mai puternice a condițiilor teritoriale de dezvoltare a regiunilor și orașelor și a noi forme de participare la deciziile UE.

(44) Acceptăm că există necesitatea de a încuraja factorii publici și privați interesați de domeniul dezvoltării teritoriale să se angajeze în abordarea coeziunii teritoriale a Uniunii Europene. Interesele specifice ale acestora ar trebui recunoscute. O discuție comună despre scenariile dezvoltării teritoriale a Europei ar facilita procesul de reconciliere a diverselor interese. Solicităm președințiilor viitoare ale UE să transforme această ambiție în realitate prin activități specifice, în conformitate cu cele mai importante necesități în materie de dezvoltare politică în Europa. Salutăm atât inițiativa Președinției portugheze a UE de a organiza o reuniune ministerială informală în noiembrie 2007, cât și pe cea Președinției germane de a organiza o conferință privind „Teritoriul și economia” în primăvara anului 2008.

(45) Solicităm viitoarei Președinții maghiare să evalueze și să revizuiască Agenda teritorială în prima jumătate a anului 2011.

(46) Considerăm că este sarcina noastră politică să conștientizăm publicul în privința celor mai importante provocări teritoriale ale UE și, prin urmare, vom juca un rol activ în punerea în aplicare a Agendei teritoriale la nivel european și în statele noastre. Suntem convinși că prin Agenda teritorială facem încă un pas spre o Europă competitivă și durabilă, cu regiuni diverse și cetățeni activi.
